

ДОБАВЪЧНИ БЕЛЕЖКИ

- Къмъ стр. 3, редъ 3. Споредъ измѣрванетоъ на Австрийския генераленъ щабъ височината на Ртанъ е 1565 метра (Generalkarte von Bosnien, Herzegovina, Serbien und Montenegro. Wien, 1876).
- „ „ 10, „ 33. Има още форма *Знеполе*, тур. *Изнеполъ*.
- „ „ 14, „ 23. Измѣрванията на инженери отъ австрийския генераленъ щабъ доказватъ, че *Люботрънъ* е най-високиятъ връхъ на цѣлия полуостровъ — 3050 метра. Следъ него идватъ следнитѣ върхове по полуострова и по отнасящитѣ се къмъ него острови: Олимпъ 2973 м., Рила 2750, Пиринъ-планина 2700, Аспробуни на о-въ Критъ 2630, Парнасъ (Лиакура) 2621, Дурмиторъ 2606, Тморъ въ Албания, св. Илия въ Тайгетъ (въ Пелопонесъ) 2470, Марагидикъ въ Балкана — около 2400, Перистеръ при Битоля 2350, Витоша при София 2300. Къмъ тѣхъ трѣбва да бждатъ отнесени и Комъ въ Черна гора и Корабъ въ Шаръ, които още не сж измѣрени.
- „ „ 17, „ 30. Капаоникъ 2106 метра. Карта на австр. ген. щабъ.
- „ „ 36, „ 17. Dergschwamm. Името на този пжтешественикъ (чиито записки още не сж издадени) въ ржкописитѣ се пише Dogenswam, Dagnswam, Dernschwam, Ternschwam и пр. Mommsen (Corpus inscr. lat.) пише *Dornschwamm*; споредъ него пишехъ и азъ въ своята книга Heerstrasse, но по-късно намѣрихъ една печатна църковна книга отъ 1554 г., посветена на Domino Joanni Dergschwamio à Radiczin etc.
- „ „ 39, „ 35. Преданието, какво старитѣ обитатели на развалинитѣ при *Бѣлово* се наричали *Бешяфари*, когато на сжщото това мѣсто (Heerstrasse, 37) още сжществувала старата Bessapara, споредъ менъ не е Захариева измислица. Това предание е съставено, сигурно, като резултатъ отъ общуванетоъ на българскитѣ селяни тукъ съ гръцкитѣ любители на старини.
- „ „ 58, „ 52. Иванъ Ефески приема м. декемврий 574 г. като дата, на която Тиберий Победоносний се възкачилъ на престола, т. е. тогава, когато билъ осиновенъ отъ императора Юстина II и признатъ за съуправитель.
- „ „ 78, „ 11. Градището Драговетъ съ стари землени валове, но съвсемъ не и стени.
- „ „ 140, „ 15. „българскитѣ велможи отъ IX вѣкъ“, т. е. ония, съ които следъ присъединяванетоъ на западнитѣ области сж замѣствали мѣстнитѣ началници на отдѣлнитѣ племена.
- „ „ 176, „ 2. Имаме основания да смѣтаме, какво отъ броя на развалинитѣ въ Вардарската долина, съ Просѣкъ най-вѣроятно съпада онова градище, което е описано отъ очевидеца Ханъ въ неговата книга „Reise durch die Gebiete des Drin und Wardar“, 167—171. На лѣвия брѣгъ на Вардара, между селата Коресяни